

- subsidiair, voor het geval dat de zaak niet naar het Gerecht van eerste aanleg wordt teruggewezen, de door de huidige rekwirante in eerste aanleg geformuleerde vorderingen toe te wijzen;
- in elk geval de Commissie te veroordelen tot vergoeding van de kosten van rekwirante in de onderhavige procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Onjuiste rechtsopvatting, onjuiste motivering, onjuiste toepassing van de betrokken regeling, ontoereikend onderzoek (artikelen 230, vijfde alinea, 249 en 254 EG juncto artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Naczelny Sąd Administracyjny (Republiek Polen) op 28 november 2008 — Telekomunikacja Polska S.A./ Voorzitter van de Urząd Komunikacji Elektronicznej

(Zaak C-522/08)

(2009/C 69/32)

Procestaal: Pools

Verwijzende rechter

Naczelny Sąd Administracyjny

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Telekomunikacja Polska S.A.

Verwerende partij: Voorzitter van de Urząd Komunikacji Elektronicznej

Prejudiciële vragen

- 1) Mogen de lidstaten op grond van het gemeenschapsrecht ondernemingen die telecommunicatiediensten verrichten, het verbod opleggen om het sluiten van een overeenkomst ter zake van de verrichting van diensten afhankelijk te stellen van de ontvangst van een andere dienst (koppelverkoop)? Gaat in het bijzonder een dergelijke maatregel niet verder dan wat noodzakelijk is voor de verwezenlijking van de doelstellingen van de richtlijnen van het telecommunicatiepakket (richtlijn 2002/19/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake de toegang tot en interconnectie van elektronische-communicatienetwerken en bijbehorende faciliteiten⁽¹⁾; richtlijn 2002/20/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 betreffende de machtiging voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten⁽²⁾; richtlijn 2002/21/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten⁽³⁾ en richtlijn 2002/22/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake de universele dienst en gebruikersrechten met betrekking tot elektronische-communicatienetwerken en -diensten⁽⁴⁾)?

- 2) Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord: is de nationale regelgevende instantie in het licht van het gemeenschapsrecht bevoegd voor de controle op de naleving van het verbod dat is vastgesteld in artikel 57, lid 1, punt 1, van de Ustawa — Prawo telekomunikacyjne (Poolse telecommunicatiewet) van 16 juli 2004 (Dz. U. nr. 171, blz. 1800, zoals gewijzigd)?

⁽¹⁾ PB 2002 L 108, blz. 7.

⁽²⁾ PB 2002 L 108, blz. 21.

⁽³⁾ PB 2002 L 108, blz. 33.

⁽⁴⁾ PB 2002 L 108, blz. 51.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberste Gerichtshof (Oostenrijk) op 4 december 2008 — Mediaprint Zeitungs- und Zeitschriftenverlag GmbH & Co KG/„Österreich“-Zeitungsverlag GmbH

(Zaak C-540/08)

(2009/C 69/33)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberster Gerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Mediaprint Zeitungs- und Zeitschriftenverlag GmbH & Co KG

Verwerende partij: „Österreich“-Zeitungsverlag GmbH

Prejudiciële vragen

- 1) Staan de artikelen 3, lid 1, en 5, lid 5, van richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005 betreffende oneerlijke handelspraktijken van ondernemingen jegens consumenten op de interne markt en tot wijziging van richtlijn 84/450/EEG van de Raad, richtlijnen 97/7/EG, 98/27/EG en 2002/65/EG van het Europees Parlement en de Raad en van verordening (EG) nr. 2006/2004 van het Europees Parlement en de Raad („richtlijn oneerlijke handelspraktijken“) ⁽¹⁾ of andere bepalingen van deze richtlijn in de weg aan een nationale regeling die, afgezien van limitatief opgesomde uitzonderingen, het aankondigen, aanbieden of verstrekken van geschenken bij kranten en tijdschriften alsook het aankondigen van geschenken bij andere goederen of diensten verbiedt zonder dat het misleidende, agressieve of anderszins oneerlijke karakter van deze handelspraktijk in het concrete geval hoeft te worden aangetoond, ook indien deze regeling niet alleen ter bescherming van consumenten dient, maar eveneens ter bereiking van andere doeleinden die niet binnen het inhoudelijke toepassingsgebied van de richtlijn vallen, bijvoorbeeld de instandhouding van de pluriformiteit van de pers of de bescherming van zwakkere concurrenten?

2) Wanneer de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord:

Is de aan de koop van een krant verbonden mogelijkheid om deel te nemen aan een kansspel reeds een oneerlijke handelspraktijk in de zin van artikel 5, lid 2, van de richtlijn oneerlijke handelspraktijken, omdat deze deelnamemogelijkheid tenminste voor een deel van de doelgroep zeker niet de enige, maar wel de doorslaggevende reden vormt om de krant te kopen?

(¹) PB L 149, blz. 22.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht München (Duitsland) op 11 december 2008 — British American Tobacco (Germany) GmbH/Hauptzollamt Schweinfurt

(Zaak C-550/08)

(2009/C 69/34)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Finanzgericht München

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: British American Tobacco (Germany) GmbH

Verwerende partij: Hauptzollamt Schweinfurt

Prejudiciële vragen

1) Moet artikel 5, lid 2, eerste alinea, eerste streepje, van richtlijn 92/12/EEG van de Raad van 25 februari 1992 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop (¹), aldus worden uitgelegd dat niet-communautaire accijnsproducten die onder de regeling actieve veredeling zijn geplaatst in de zin van artikel 84, lid 1 sub a, van verordening (EEG) nr. 2913/92 (douanewetboek), ook worden geacht zich onder schorsing van accijns te bevinden wanneer zij pas na de invoer van niet-accijnsplichtige goederen in het kader van de regeling actieve veredeling uit deze goederen zijn vervaardigd, zodat volgens de vijftiende overweging van de considerans van richtlijn 92/12/EEG bij het vervoer ervan geen geleidedocument in de zin van artikel 18, lid 1, van richtlijn 92/12/EEG dient te worden gebruikt?

2) In geval van ontkennend antwoord op de eerste vraag:

Moet artikel 15, lid 4, van richtlijn 92/12/EEG aldus worden uitgelegd dat het bewijs dat de geadresseerde de accijnsproducten heeft overgenomen, ook met andere middelen kan worden geleverd dan met het in artikel 18 van richtlijn 92/12/EEG genoemde geleidedocument?

(¹) PB L 76, blz. 1.

Hogere voorziening ingesteld op 16 december 2008 door Powerserv Personalservice GmbH, voorheen Manpower Personalservice GmbH, tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Vijfde kamer) van 15 oktober 2008 in zaak T-405/05, Powerserv Personalservice GmbH/Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak C-553/08 P)

(2009/C 69/35)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirante: Powerserv Personalservice GmbH, voorheen Manpower Personalservice GmbH (vertegenwoordiger: B. Kuchar, advocaat)

Andere partij in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen), Manpower Inc.

Conclusies

- vernietiging van het bestreden arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 15 oktober 2008 in zaak T-405/05, en nietigverklaring van gemeenschapsmerk nr. 76059 voor alle waren en diensten;
- vernietiging van het bestreden arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 15 oktober 2008 in zaak T-405/05, voor zover dit arrest het niet overgelegde bewijs van het vereiste onderscheidend vermogen van gemeenschapsmerk nr. 76059 betreft, en terugwijzing van de zaak;
- in elk geval verwijzing van het BHIM en van de houder van het gemeenschapsmerk in hun eigen kosten en in de kosten van verzoekster in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM, voor het Gerecht van eerste aanleg en voor het Hof van Justitie.